

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 13/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда – Секретаријат за имовинске и правне послове, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против туженог „Romana RB“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу против туженог Другом основном суду у Београду ради исплате дуга по основу закљученог уговора о закупу пословног простора.

Други основни суд у Београду се решењем П 3189/22 од 03.09.2025. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета је доставио Привредном суду у Београду, сматрајући га стварно надлежним судом.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 5943/2025 од 15.01.2026. године доставио списе предмета Врховном суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности који је изазвао. У образложењу је указао да не постоје субјективни ни објективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда према члану 27. Закона о уређењу судова, имајући у виду да се ради о спору између правног лица и привредног субјекта и да је предмет спора потраживање правног лица по основу уговора о закупу пословног простора, а да тужилац као јединица локалне самоуправе не обавља делатност у циљу стицања добити, већ ради задовољења потреба грађана, те да предметни спор није настао обављањем привредне делатности туженог као привредног субјекта.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези са чланом 32. став 2. и чланом 93. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“,

број 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Законом о уређењу судова регулисана је стварна надлежност судова, па је тако одредбом члана 24. став 2. прописано да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако законом није друкчије прописано; одредбом члана 25. став 1. тачка 7. да виши суд у првом степену суди, између осталог, и у грађанскоправном спору ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије, а одредбом члана 27. став 1. тачка 1. да привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруге и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Дакле, стварна надлежност привредног суда се одређује према два критеријума: субјективном - према својству странака у спору и објективном - према природи материјалноправног односа који је предмет спора.

У конкретном случају није испуњен ни субјективни ни објективни услов за заснивање надлежности привредног суда. Ово из разлога што се ради о спору између привредног субјекта и другог правног лица (јединице локалне самоуправе), а предмет спора је потраживање закупнине за закуп пословног простора тужиоца као правног лица од туженог као привредног субјекта, што не представља спор из регистроване привредне делатности туженог привредног друштва, због чега је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

Сходно наведеном, за суђење у овом предмету надлежан је Други основни суд у Београду, према члану 24. став 2. Закона о уређењу судова и члану 3. став 1. тачка 5) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/2013).

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**